

Salamon király teljes példabeszédében a királyi desék aszanyját, aki
 irókérel föltámasztja a föld mértékellen kincseit, a kővetkezőket olvassuk:
 „Dízik benne urának hívó s nem méltóvalik delere nélkül; jól kíván neki
 de rosszat hozna, életének teljes napjaitban; erppat is leud erüjögöve sőt
 zik kereinek minikájával; olyan, mint a kővetendő kopja, messzekepedt korvái
 kanyarok; fittkel ifjelen minikára, hogy elvél nyugtson hára népének s kapal adja
 erremekének? De nem olvasom tovább; minélk' nemdelgésit a kővetőképet,
 midőn az itó alakot tekintetjűt meg, itó alakját annak a desék aszanyjának, aki
 minlőn eluandhatna volna példázatát a teljes király, x akil' önmestünk, kizkeltünk
 mindazyan, akisöl tudunk, hogy káramul járathatottan feudatjaja, ceterájának
 névleges burgói gondolatja volt s aki in itt fektetik stótként koltan, élteleneül, sőt
 gos kereinek meveségével, nactó minélk' kizkelt növetekével. Most nem
 ni meggyűzvéssel meves végjénier önmestül rohaságon, melynek egy
 tagja zines, kik de nem az őszinté kizkelt is sörvél korolt volna. Szeg
 kegyelkkel kővetdik minden lizta sio e nemestelkú minélk' s örfelátvoro'
 anyául karaktor; a lauwaid sekaso' dep koporo' nem az egyezet sőtél
 hára, hanem néma templom, melyben a legszentebt' es klyék ezike: a telin
 még halatában is meles anyai sio övették. - Mint a nap, mely a világegyetem
 társulj pontjait lekvitve egyvánd fényes is csorbátlan, spioz bismely oldalról
 tekintünk a megboldogult, akas mit nőt is káriszanyul, mint kővetd' s anyál,
 mindemül egyjona, mindemül kifogásalata, mindemül a teljes király által leud
 l'apka a kvato, desék aszanyjának minidákepel kizkelték felénk. - Az a kővet
 avoz, melyen kizkelt egyzetek volt a szelidégnek is fapdalomnak, a nívél egyez' is
 melesitő' besid' egyjain, kizkeltetve, bivalomra ragadtak mindenkül. - S ki ad
 kadeni lép mekkóan visza a gondos, iboz s fapadhatatlan min' káriszany
 képed' kinek gondja mindemül kizkelt' kizkelt' d'ipulata d'iterek, egyez' egyez' korolt akasul
 mindemül; ki szelid' kizkelt' nemest' istigylado' d'itelyje volt a szelid' kizkelt, hanem
 bátor is, ados kormányosa is, ki námos vitával kizkelt' kizkelt' burgósiaggal kizkelt'
 fön kárat az itél felkapó kullámai kizkelt, hogy még a kizkelt' kizkelt' kizkelt' sio
 kizkelt, hanem egyzetül a kizkelt' volt képen kereiböl kizkelt' kizkelt' kizkelt' sio
 s midyen anyá volt ö? k' kizkelt' midy midy a kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 kincseit? ki minikéru' meg az itó anyai sio midyegit' s námlatkehu' meg
 a benne szeg' s gőngyit' s gőngyit' s gőngyit' s gőngyit' s gőngyit' s gőngyit'
 szemle boldogsága kizkelt' fapadt. - S ez a sio nem debeg' kizkelt, az a szelid' kizkelt'
 eutiké' lön, az a gond nem fap' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 kizkelt' el kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 más a gondolatok, hogy csak kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 July fapdalomul kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 mit vesitettek kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 sőt fize az elhanyagol, a kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'
 az az őzi kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt' kizkelt'

kárának? Az anyag felszegecséi hátulról összedől a le káradi is, ^{val}
 pöva hullott fentebből omlap. Tökintés vésza kárasságid
 ecir idején, nedveid össze a múltunk bűbös nyáján
 képeid s ez emlékeidéllel emyhitid fője lelkéid. Pírril
 zsteben s ereznekiben; az öröklii selid anyjokk
 a szelidit s gondoskodást s nem fogunk magadra
 hagnyi vármoltalan öngyírtben. Ti pedig, szelidit
 meli az állnylunk, örvöltek meg híven ama jó nem
 főnek selid képeid, hi szelidit s küszéjével s öngelbírt
 20' gondoskodással állott uellekelt, mely csak a
 mind meg boldogságoton minikéni, midőn a ka
 lat akadályozta meg abbán. ^{7.31} ^{1.15} engedjétek mi
 oelékbe hatolni az ő káraként, ^{1.15} ^{1.15} engedjétek küszéjével
 az ő ültetvényeid s áldjátok a gondoskodást, aki őt nékélle
 adta. É kárakéntéllel eltelve, bonyolult le Jelen
 dött s imádkozunk:

Ungen 1803. Decemb. 31.

Schwarzer Morne

Uffender 1804. április 8. Brandenburg Adolfus

Reinhold postkontu omne leguerepalle reisvittak - -
Lion kara omredoll, mest postba kullott fondato'orkpa.

2.3. 2011 al ja idorraatokentikeineet sojut kerei
Vremotesibot

Neu varaklaunt roqatta et a katat - - - - - Meq...
votus a poudokittel, rot unqvallie'otl bevilbant, nujin a
fojdalan kutza ueheredikk itok, mit caak most...
mit venitekkikk beuve.